

punkt er det en fordel, at den nye aftale forudsætter et egentligt samarbejde om valutakurspolitik og en udbygget konsultationsprocedure, samt at der i den nu foreliggende tekst er taget hensyn til eksistensen af det europæiske valutasamarbejde (slangesamarbejdet), som i praksis mindsker de fra et dansk synspunkt ugunstige virkninger af anvendelsen af flydende valutakurser.

Danmark har under forhandlingerne om udformningen af det internationale valutasympakt støttet tanken om, at SDR for fremtiden bør placeres som det centrale reserveaktiv, og man har ligeledes støttet tanken om en gradvis formindskelse af guldets rolle som reserveaktiv. De bestemmelser om guld og SDR, der er indeholdt i overenskomstudkastet, må derfor betegnes som tilfredsstillende ud fra et dansk synspunkt, om end man havde været parat til at gå videre i retning af at sikre en yderligere forøgelse af SDR's anvendelighed. Da Danmarks guldbeholdning er beskedent, vil de tilsigtede ændringer vedrørende guldets stilling kun påvirke Danmarks stilling i begrænset omfang.

Som foran omtalt omfattede beslutningerne ved Interimskomiteéns møde i januar 1976 en række punkter ud over enigheden om ændringerne i valutafondoverenskomsten. Man enedes således om den 6. almindelige kvoteforhøjelse, der skal træde i kraft for en tre-årig periode samtidig med den reviderede valutafondoverenskomst. I medfør af dette forslag, som Danmark har tilsluttet sig, vil den danske kvote i Valutafonden — der er afgørende for de danske trækingsmuligheder i fonden — blive forøget fra 260 mill. SDR til 310 mill. SDR (eller ca. 2,2 mia. kr.).

For tiden fra januar 1975 til ikrafttrædelsen af den nye overenskomst er der truffet beslutning om, at medlemslandene vil kunne foretage træk på Valutafonden for et beløb svarende til den nuværende kvote forhøjet med 45 pct. Endelig er der ved aftalen i januar om oprettelse af en særlig lånefond i tilknytning til Valutafonden — som blev formelt bekræftet ved en beslutning af Valutafondens bestyrelse i maj 1976 — skabt mulighed for, at Valutafonden kan yde lavtforrentede lån til vanskeligt stillede udviklingslande. Ud over en positiv grundholdning til det foreliggende udkast til en revideret valutafondoverenskomst har man fra dansk side været positivt indstillet over for de øvrige beslutninger, der blev truffet ved Interimskomiteéns møde i januar 1976.

2. Bemærkninger til ændringerne i valutafondoverenskomsten.

Den ændrede overenskomst består af 31 artikler og 11 tillæg. De efterfølgende bemærkninger vedrø-

rer udelukkende de dele af overenskomsten, der foreslås ændret. Man har indskrænket sig til at kommentere de mere væsentlige ændringer i valutafondoverenskomsten, som nu foreslås gennemført. Udgangspunktet for bemærkningerne er de officielle kommentarer, der er indeholdt i den rapport om de foreslåede overenskomstændringer, som Valutafondens bestyrelse afgav i marts 1976.

Til den indledende artikel.

Under den gældende overenskomst føres alle transaktioner i SDR over den særlige trækingskonto, mens alle andre transaktioner sker over den almindelige konto. Den nye overenskomst medfører oprettelsen af to nye konti — en særlig udbetalingskonto (jfr. art. V, afsnit 12, pkt. f) og en investeringskonto (jfr. art. XII, afsnit 6, pkt. f). Det foreslås, at den nuværende opdeling mellem den almindelige konto og den særlige trækingskonto erstattes af en „almindelig afdeling“ og en afdeling for særlige trækingsrettigheder (SDR). Den almindelige afdeling skal bestå af tre konti, nemlig en konto for fondens almindelige midler (svarende til den nuværende almindelige konto), en særlig udbetalingskonto og en investeringskonto. Overskud ved salg af fondens guld vil indgå på den særlige udbetalingskonto, mens de midler, der anvendes til og hidrører fra investeringer, vil indgå på investeringskontoen. Transaktioner vedrørende særlige trækingsrettigheder afvikles over afdelingen for særlige trækingsrettigheder. I den indledende artikel fastslås det, at medlemskab af fonden berettiger til deltagelse i afdelingen for særlige trækingsrettigheder.

Til art. II og III (medlemskab, kvoter og indskud).

Den sidste sætning i art. II, afsnit 2, udtrykker et princip om ikke-diskrimination ved fastsættelsen af vilkår for medlemskab. Et vigtigt formål med denne bestemmelse er at sikre en fortsættelse af den hidtidige praksis, der går ud på, at nye medlemmer indbetaler en passende del af deres oprindelige indskud (kvoter) i reserveaktiver. Denne andel fastsættes af repræsentantskabet, men kan dog på baggrund af ikke-diskriminationsprincippet ikke overstige 25 pct. af indskuddet, som er den andel, der har været gældende siden 1945. Den resterende del af indskuddet erlægges i det nye medlems egen valuta.

Enhver ændring af et medlems kvote træder — som hidtil — først i kraft, når medlemmet har godkendt ændringen. Herudover legitimerer den nye art. III, afsnit 2, pkt. d, den hidtidige praksis, hvorefter ikrafttræden af nye kvoter også forudsætter, at indbetalingen af forskellen mellem den nye og gamle kvote har fundet sted. Denne regel forhinder